

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

25 martie 2015*

„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul împiedicării proliferării nucleare — Înghetarea fondurilor — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Eroare de apreciere — Drept de proprietate — Dreptul la reputație — Proportionalitate”

În cauza T-563/12,

Central Bank of Iran, cu sediul în Teheran (Iran), reprezentată de M. Lester, barrister,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de M. Bishop și de V. Piessevaux, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect o cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 58), în măsura în care prin aceasta s-a menținut, după reexaminare, numele reclamantei pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39), și, pe de altă parte, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 16), în măsura în care prin acesta s-a menținut, în urma reexaminării, numele reclamantei pe lista care figurează în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din domnul H. Kanninen, președinte, doamna I. Pelikánová (raportor) și domnul E. Buttigieg, judecători,

grefier: domnul L. Grzegorzcyk, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 30 septembrie 2014,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

Măsuri restrictive adoptate împotriva Republicii Islamice Iran

- 1 Prezenta cauză se înscrie în cadrul măsurilor restrictive instituite cu scopul de a face presiuni asupra Republicii Islamice Iran pentru ca aceasta să pună capăt activităților sale nucleare care prezintă un risc de proliferare și dezvoltării vectorilor de transport de arme nucleare (denumite în continuare „proliferarea nucleară”).

Măsuri restrictive care o vizează pe reclamantă

- 2 Reclamanta, Central Bank of Iran, este banca centrală a Republicii Islamice Iran.
- 3 La 9 iunie 2010, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a adoptat Rezoluția S/RES/1929 (2010), care viza extinderea domeniului de aplicare al măsurilor restrictive instituite prin rezoluțiile precedente, S/RES/1737 (2006) din 27 decembrie 2006, S/RES/1747 (2007) din 24 martie 2007 și S/RES/1803 (2008) din 3 martie 2008, și introducerea unor măsuri restrictive suplimentare împotriva Iranului.
- 4 La 17 iunie 2010, Consiliul European a adoptat o declarație privind Republica Islamică Iran, în care a subliniat îngrijorarea sa crescândă cu privire la programul nuclear iranian și a salutat adoptarea Rezoluției S/RES/1929. Amintind declarația sa din 11 decembrie 2009, Consiliul European a invitat în special Consiliul Uniunii Europene să adopte măsuri restrictive de punere în aplicare a celor prevăzute în Rezoluția S/RES/1929. În conformitate cu declarația Consiliului European, măsurile restrictive trebuiau aplicate în special împotriva altor persoane și entități decât cele desemnate de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau de comitetul instituit în temeiul punctului 18 din Rezoluția S/RES/1737, dar cu utilizarea aceluiași criterii ca acelea aplicate de acestea din urmă.
- 5 La 1 decembrie 2011, Consiliul și-a reiterat îngrijorarea crescândă cu privire la natura programului nuclear pus în aplicare de Republica Islamică Iran, în special cu privire la constatările referitoare la activitățile Iranului legate de dezvoltarea de tehnologie nucleară militară, care figurau în ultimul raport al Agenției Internaționale a Energiei Atomice (AIEA). Având în vedere aceste temeri și în conformitate cu Declarația Consiliului European din 23 octombrie 2011, Consiliul a decis să extindă sancțiunile existente, examinând, în strânsă coordonare cu partenerii săi internaționali, măsuri suplimentare, printre care măsuri care urmăreau să afecteze serios sistemul financiar al Republicii Islamice Iran.
- 6 La 9 decembrie 2011, Consiliul European a aprobat concluziile Consiliului din 1 decembrie 2011 și l-a invitat pe acesta să acorde în continuare prioritate lucrărilor referitoare la extinderea domeniului de aplicare al măsurilor restrictive ale Uniunii Europene împotriva Republicii Islamice Iran.
- 7 Prin Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 22), numele reclamantei a fost înscris pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).
- 8 Pe cale de consecință, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 54/2012 al Consiliului din 23 ianuarie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 1), numele reclamantei a fost inclus pe lista care figurează în anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri

restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1). Această includere a intrat în vigoare la 24 ianuarie 2012. Ea a avut ca efect în special înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantei.

- 9 Includerea numelui reclamantei pe listele menționate anterior se întemeia pe următorul motiv:

„Implicată în activități de eludare a sancțiunilor.”

- 10 Printr-o scrisoare din 24 ianuarie 2012, primită de reclamantă la 6 februarie 2012, Consiliul a informat-o pe aceasta despre includerea numelui său pe listele care figurează în anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/35, și în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010, în versiunea modificată prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 54/2012. La această scrisoare era anexată o copie a Deciziei 2012/35 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 54/2012.

- 11 La adoptarea Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1), includerea numelui reclamantei pe lista care figurează în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010, în versiunea modificată prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 54/2012, a fost abrogată pentru a fi înlocuită cu includerea numelui acesteia, din motive identice cu cele deja menționate la punctul 9 de mai sus, pe lista care figurează în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 (denumite în continuare lista care figurează în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 și lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/35, iar împreună, „listele în litigiu”), în vigoare de la 24 martie 2012.

- 12 Printr-o scrisoare din 26 martie 2012, reclamanta a negat orice implicare personală în activități de eludare a sancțiunilor și, în consecință, a solicitat Consiliului să reexamineze includerea numelui său pe listele care figurează în anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/35, și în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010, în versiunea modificată prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 54/2012. Ea a solicitat de asemenea transmiterea elementelor care justificau această includere.

- 13 Prin scrisoarea din 2 august 2012, Consiliul a informat-o pe reclamantă despre intenția sa de a completa motivele care justificau includerea numelui său pe listele în litigiu, conținând o referire la faptul că aceasta acorda sprijin financiar guvernului Iranului și că intra, ca urmare a acestui fapt, în domeniul de aplicare al articolului 20 litera (c) din Decizia 2010/413 și al articolului 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012.

- 14 Prin scrisoarea din 7 octombrie 2012, reclamanta a reproșat Consiliului faptul că nu a respectat obligația de motivare care îi revenea. Ea a negat orice implicare în activități de eludare a sancțiunilor împotriva Republicii Islamice Iran sau de acordare a unui sprijin financiar guvernului Iranului pentru proliferarea nucleară. În sfârșit, a solicitat din nou Consiliului să îi transmită elementele care justificau includerea numelui său pe listele în litigiu.

- 15 Prin Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 282, p. 58), motivele includerii numelui reclamantei pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/35, au fost completate după cum urmează:

„Implicată în activități de eludare a sancțiunilor. Acordă sprijin financiar guvernului Iranului.”

- 16 Pe cale de consecință, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012 (JO L 282, p. 16), motivele includerii numelui reclamantei pe lista care figurează în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 au fost de asemenea completate astfel cum s-a indicat la punctul 15 de mai sus.

- 17 Printr-o scrisoare din 28 noiembrie 2012, reclamanta a solicitat încă o dată Consiliului să îi comunice elementele care justificau includerea numelui său pe listele în litigiu.
- 18 Printr-o scrisoare din 10 decembrie 2012, Consiliul a indicat reclamantei că includerea numelui său pe listele în litigiu se întemeia pe o propunere de includere transmisă de un stat membru, care nu putea fi indicat din motive de confidențialitate. Această propunere, astfel cum figurează în nota de transmitere a Consiliului desemnată sub numărul 17576/12, anexată la scrisoarea din 10 decembrie 2012, avea următorul conținut:
- „Activitățile [reclamantei] contribuie la eludarea sancțiunilor internaționale împotriva Iranului.
- Această măsură [restrictivă luată împotriva reclamantei] ar putea intensifica substanțial presiunea diplomatică exercitată în prezent împotriva Iranului.”
- 19 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 12 iunie 2012, reclamanta a formulat o acțiune având ca obiect, în esență, anularea, pe de o parte, a Deciziei 2012/35 și, pe de altă parte, a Regulamentului nr. 267/2012, în măsura în care acestea au inclus sau au menținut, după reexaminare, numele său pe listele anexate la aceste două acte. Această acțiune a fost înregistrată sub numărul T-262/12.

Procedura și concluziile părților

- 20 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului, prin intermediul aplicației e-curia, la 26 decembrie 2012, la ora 20.44, reclamanta a formulat prezenta acțiune, care are ca obiect anularea Deciziei 2012/635 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 945/2012, în măsura în care acestea au menținut, după reexaminare, numele său pe listele în litigiu. Această acțiune a fost atribuită Camerei a patra a Tribunalului din motive de conexitate. În susținerea acțiunii menționate, reclamanta a prezentat mărturia viceguvernatorului său pentru probleme de schimb valutar, doamna R.
- 21 În aceeași zi, la ora 21.19, reclamanta a depus la grefa Tribunalului, prin intermediul aplicației e-curia, un memoriu privind adaptarea concluziilor sale în cauza T-262/12, astfel încât acestea să se refere și la Decizia 2012/635 și la Regulamentul de punere în aplicare nr. 945/2012, în măsura în care acestea au menținut, după reexaminare, numele său inclus pe listele în litigiu. În acest memoriu, ea solicita de asemenea Tribunalului, în cazul în care considera „[...] cererea introductivă modificată [prin memoriul privind adaptarea concluziilor] admisibilă în totalitate, [...] să conexeze [cauza T-262/12 și prezenta cauză] sau să [...] examineze [aceste două cauze] ca o cerere de anulare unică”.
- 22 Prin înscrisul din 16 aprilie 2013, Consiliul a depus un memoriu în apărare în prezenta cauză, prin care a solicitat constatarea inadmisibilității acțiunii din motive de litispendență.
- 23 La 21 iunie 2013, reclamanta a depus o replică.
- 24 La 20 septembrie 2013, Consiliul a depus o duplică.
- 25 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată începând din 23 septembrie 2013, judecătorul raportor a fost repartizat Camerei întâi, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.
- 26 În temeiul raportului judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul său de procedură, a invitat părțile să răspundă la anumite întrebări. Reclamanta și Consiliul au dat curs acestei cereri în termenul stabilit.

- 27 Prin Hotărârea din 18 septembrie 2014, Central Bank of Iran/Consiliul (T-262/12, EU:T:2014:777), Tribunalul a anulat Regulamentul nr. 267/2012, în măsura în care a inclus numele reclamantei pe lista care figurează în anexa IX la acesta, și a respins în rest acțiunea. În ceea ce privește concluziile în anularea Deciziei 2012/635 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 945/2012, în măsura în care acestea au menținut, după reexaminare, numele reclamantei pe listele în litigiu, respingerea acțiunii s-a întemeiat pe inadmisibilitatea acestor concluzii din motive de litispendență, ca urmare a formulării prezentei acțiuni.
- 28 Pledoariile reclamantei și ale Consiliului și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 30 septembrie 2014. Reclamanta a precizat că concluziile sale privind cheltuielile de judecată nu vizau decât cheltuielile de judecată aferente prezentei cauze, iar nu pe cele aferente cauzei T-262/12, ceea ce s-a consemnat în procesul-verbal de ședință.
- 29 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea Deciziei 2012/635 și a Regulamentului nr. 945/2012, în măsura în care acestea au menținut, după reexaminare, numele său pe listele în litigiu (denumite în continuare „actele atacate”);
 - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.
- 30 Consiliul solicită Tribunalului:
- cu titlu principal, respingerea acțiunii ca fiind inadmisibilă;
 - cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitate

Cu privire la cauza de inadmisibilitate a acțiunii din motive de litispendență

- 31 Consiliul solicită respingerea prezentelor concluzii ca fiind inadmisibile din motive de litispendență. În memoriul privind adaptarea concluziilor în acțiunea formulată în cauza T-262/12, reclamanta ar fi solicitat deja anularea actelor atacate prin invocarea aceluiași motive.
- 32 Potrivit unei jurisprudențe constante, o acțiune formulată ulterior altei acțiuni, între aceleași părți, care se întemeiază pe aceleași motive și care are ca obiect anularea aceluiași act juridic trebuie respinsă ca fiind inadmisibilă din motive de litispendență (Hotărârea din 16 septembrie 2013, De Nicola/BEI, T-618/11 P, RepFP, EU:T:2013:479, punctul 98; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 22 septembrie 1988, Franța/Parlamentul, 358/85 și 51/86, Rec, EU:C:1988:431, punctul 12).
- 33 Adaptarea unor concluzii efectuată printr-un act depus la grefa Tribunalului pe parcursul judecătii, în împrejurări precum cele din cauza T-262/12, constituie un act de procedură care, fără a aduce atingere unei decizii ulterioare a Tribunalului privind admisibilitatea, echivalează cu introducerea unei acțiuni pe calea unei cereri introductive (Ordonanța din 21 iunie 2012, Hamas/Consiliul, T-531/11, EU:T:2012:317, punctul 16).

- 34 În speță, concluziile în anulare cuprinse în memoriul privind adaptarea concluziilor în cauza T-262/12 (punctul 21 de mai sus) și cele cuprinse în cererea introductivă din prezenta cauză (punctul 20 de mai sus) privesc aceleași părți, se întemeiază pe aceleași motive și au ca obiect anularea aceluiași acte juridice, și anume Decizia 2012/635 și Regulamentul de punere în aplicare nr. 945/2012, în măsura în care acestea au menținut, după reexaminare, numele reclamantei inclus pe listele în litigiu.
- 35 Contrar a ceea ce susține Consiliul, care a invocat cauza de inadmisibilitate a prezentei acțiuni din motive de litispendență, nu se poate considera că acțiunea menționată a fost formulată ulterior depunerii memoriului privind adaptarea concluziilor în cauza T-262/12. Având în vedere orele de depunere menționate la punctele 20 și 21 de mai sus, reiese, dimpotrivă, că acest memoriu a fost depus ulterior formulării acțiunii în prezenta cauză.
- 36 Astfel, în Hotărârea Central Bank of Iran/Consiliul, punctul 27 de mai sus (EU:T:2014:777), concluziile în anularea Deciziei 2012/635 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 945/2012, în măsura în care au menținut, după reexaminare, numele reclamantei pe listele în litigiu, au fost respinse ca fiind inadmisibile din motive de litispendență, în urma formulării prezentei acțiuni.
- 37 Prin urmare, concluziile în anularea Deciziei 2012/635 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 945/2012, în măsura în care au menținut, după reexaminare, numele reclamantei pe listele în litigiu, nu pot fi respinse ca fiind inadmisibile din motive de litispendență.
- 38 În consecință, prezenta cauză de inadmisibilitate invocată de Consiliu trebuie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Cu privire la cauza de inadmisibilitate a acțiunii întemeiată pe aceea că toate motivele invocate în susținerea acesteia se întemeiază pe invocarea de către reclamantă a protecțiilor și a garanțiilor legate de drepturile fundamentale

- 39 Consiliul susține că acțiunea este inadmisibilă, în măsura în care se sprijină pe motive care sunt toate întemeiate pe invocarea de către reclamantă a protecțiilor și garanțiilor legate de drepturile fundamentale. Or, potrivit acestuia, reclamanta, în calitatea sa de bancă centrală a Republicii Islamice Iran, este o organizație guvernamentală care nu beneficiază de protecțiile și de garanțiile legate de drepturile fundamentale pe care le invocă în fața Tribunalului.
- 40 Reclamanta solicită respingerea cauzei de inadmisibilitate invocate de Consiliu, pentru motivul că are calitatea de a invoca protecțiile și garanțiile legate de drepturile fundamentale, fapt consacrat în Hotărârea Central Bank of Iran/Consiliul, punctul 27 de mai sus (EU:T:2014:777).
- 41 Trebuie arătat că, contrar a ceea ce pretinde Consiliul, nu toate motivele care vin în susținerea prezentei acțiuni se întemeiază pe invocarea de către reclamantă a protecțiilor și a garanțiilor legate de drepturile fundamentale. Astfel, primul motiv se întemeiază pe o eroare de apreciere. Prin urmare, prezenta cauză de inadmisibilitate nu este întemeiată în fapt.
- 42 De asemenea, această excepție nu este întemeiată în drept în măsura în care, potrivit jurisprudenței, aspectul dacă reclamanta este titulara drepturilor pe care le invocă în cadrul celui de al doilea, al celui de al treilea și al celui de al patrulea motiv nu privește admisibilitatea acestor motive și, prin urmare, a acțiunii care se sprijină pe acestea din urmă, ci temeinicia lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 septembrie 2013, Post Bank Iran/Consiliul, T-13/11, EU:T:2013:402, punctul 54).
- 43 Prin urmare, prezenta cauză de inadmisibilitate invocată de Consiliu trebuie respinsă ca fiind neîntemeiată. Această respingere nu aduce atingere, având în vedere apărarea formulată de Consiliu, verificării aptitudinii reclamantei de a se prevala de protecțiile și de garanțiile legate de drepturile

fundamentale care va trebui efectuată, eventual, în stadiul examinării pe fond a motivelor care se întemeiază pe aceste protecții și pe aceste garanții, și anume, în speță, al doilea, al treilea și al patrulea motiv (a se vedea în această privință punctele 51-100 și 112-120 de mai jos).

- 44 Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se constate că prezenta acțiune este admisibilă în totalitate.

Cu privire la fond

- 45 Reclamanta invocă patru motive în susținerea concluziilor sale în anularea actelor atacate. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de apreciere săvârșită de Consiliu, care a considerat, în actele atacate, că unul dintre criteriile prevăzute la articolul 20 din Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificat prin Decizia 2012/35, iar ulterior prin Decizia 2012/635 (denumit în continuare „articolul 20 din Decizia 2010/413”), și la articolul 23 din Regulamentul nr. 267/2012, pentru includerea numelui unei persoane sau al unei entități pe listele în litigiu, era îndeplinit. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare care rezultă din aceea că Consiliul nu a prezentat motive adecvate și suficiente pentru a justifica actele atacate. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului respectării dreptului la apărare și a dreptului la un control jurisdicțional efectiv. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei, în special dreptul la protecția proprietății și a reputației sale.
- 46 Este necesar să se înceapă prin a examina al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, cu abordarea, în primul rând, a aspectului general dacă, contrar a ceea ce susține Consiliul, reclamanta se poate prevala de protecțiile și de garanțiile legate de drepturile fundamentale pe care le invocă și, în al doilea rând, a aceluia dacă se poate constata în mod concret, în speță, o încălcare a obligației de motivare.

Cu privire la aptitudinea reclamantei de a se prevala de protecțiile și de garanțiile legate de drepturile fundamentale

- 47 Argumentele părților au fost deja prezentate la punctele 39 și 40 de mai sus, la care se impune, pe cale de consecință, să se facă trimitere.
- 48 Părțile nu contestă faptul că reclamanta are personalitate juridică proprie și constituie, prin urmare, o persoană juridică formal distinctă de statul iranian.
- 49 Din motivele prezentate la punctele 67-71 din Hotărârea Central Bank of Iran/Consiliul, punctul 27 de mai sus (EU:T:2014:777), reiese că dreptul Uniunii nu conține nicio normă care să se opună ca persoanele juridice care sunt organizații guvernamentale sau organisme statale să invoce în beneficiul lor măsurile de protecție și garanțiile aferente drepturilor fundamentale. Prin urmare, aceleași drepturi pot fi invocate de persoanele menționate în fața instanței Uniunii, în măsura în care acestea sunt compatibile cu calitatea lor de persoană juridică (Hotărârea din 6 septembrie 2013, Bank Melli Iran/Consiliul, T-35/10 și T-7/11, Rep., EU:T:2013:397, punctul 70).
- 50 Rezultă că reclamanta se poate prevala de protecțiile și de garanțiile legate de drepturile fundamentale pe care le invocă în special în cadrul celui de al doilea motiv.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

- 51 Reclamanta susține că Consiliul nu a respectat obligația de motivare a actelor pe care le adoptă, care rezultă din articolul 296 TFUE, astfel cum este interpretată de jurisprudență. În actele atacate, Consiliul nu ar fi indicat pe ce criteriu precis, enunțat la articolul 20 din Decizia 2010/413 și la

articolul 23 din Regulamentul nr. 267/2012, s-ar fi întemeiat pentru a menține, după reexaminare, numele său inclus pe listele în litigiu. Afirmațiile potrivit cărora ar fi fost „implicată în activități de eludare a sancțiunilor” și ar fi „acord[at] sprijin financiar guvernului Iranului” ar fi vagi și nu ar furniza nicio indicație precisă cu privire la ceea ce i s-ar fi reproșat exact. Ele ar parafraza într-un mod aproximativ anumite criterii enunțate în dispozițiile menționate anterior. Din jurisprudență ar reieși însă că motivele specifice și concrete ale actelor atacate ar fi trebuit să îi fie comunicate odată cu aceste acte, iar absența unei asemenea comunicări nu ar putea fi îndreptată în cursul prezentei proceduri. În speță, ea ar fi făcut tot ce i-a stat în putință pentru a contesta actele atacate, fără a cunoaște motivele precise ale acestora. Cu toate acestea, motivele invocate ar fi atât de vagi și de imprecise, încât nu ar putea răspunde decât sub forma unei negări generale, precum în scrisorile din 26 martie și din 7 octombrie 2012 sau în mărturia doamnei R și, prin urmare, nu ar răspunde cerințelor jurisprudenței. În plus, Consiliul ar fi omis să prezinte motivele pentru nu ar fi ținut seama de declarațiile sale care atestă faptul că nu ar fi fost niciodată implicată în proliferarea nucleară sau în eludarea sancțiunilor, care ar fi fost confirmate ulterior prin mărturia doamnei R.

- 52 Consiliul se opune argumentelor reclamantei și solicită respingerea celui de al doilea motiv. Motivele actelor atacate ar permite reclamantei să înțeleagă conținutul măsurilor restrictive luate împotriva sa și i-ar furniza destule informații pentru a le putea contesta în mod util. Ar trebui, în speță, ca actele atacate să fie suficient de motivate din perspectiva unuia dintre criteriile enunțate la articolul 20 din Decizia 2010/413 și la articolul 23 din Regulamentul nr. 267/2012.
- 53 Potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de a motiva un act cauzator de prejudiciu, care constituie un corolar al principiului respectării dreptului la apărare, are ca scop, pe de o parte, să furnizeze persoanei interesate indicații suficiente pentru a afla dacă actul este bine fundamentat sau dacă este, eventual, afectat de un viciu care permite contestarea validității sale în fața instanței Uniunii și, pe de altă parte, să dea posibilitatea acestei instanțe să își exercite controlul asupra legalității actului respectiv (a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Consiliul/Bamba, C-417/11 P, Rep., EU:C:2012:718, punctul 49 și jurisprudența citată).
- 54 Motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanei interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurilor luate, iar instanței competente să își exercite controlul (a se vedea Hotărârea Consiliul/Bamba, punctul 53 de mai sus, EU:C:2012:718, punctul 50 și jurisprudența citată).
- 55 În ceea ce privește motivarea unui act al Consiliului prin care se impun măsuri restrictive, aceasta trebuie să identifice motivele specifice și concrete pentru care Consiliul consideră, în exercitarea puterii sale de apreciere discreționare, că persoana interesată trebuie să facă obiectul unor astfel de măsuri (Hotărârea Consiliul/Bamba, punctul 53 de mai sus, EU:C:2012:718, punctul 52).
- 56 Articolul 24 alineatul (3) din Decizia 2010/413 și articolul 46 alineatul (3) din Regulamentul nr. 267/2012 impun de asemenea Consiliului să prezinte motivele individuale și specifice ale măsurilor restrictive adoptate în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) literele (b) și (c) din aceeași decizie și cu articolul 23 alineatele (2) și (3) din același regulament și să le aducă la cunoștința persoanelor și entităților în cauză (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 16 noiembrie 2011, Bank Melli Iran/Consiliul, C-548/09 P, Rep., EU:C:2011:735, punctul 48). Potrivit jurisprudenței, Consiliul trebuie, în principiu, să se achite de obligația sa de motivare, printr-o comunicare individuală, simplă publicare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* nefiind suficientă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 septembrie 2013, Makhoulf/Consiliul, T-383/11, Rep., EU:T:2013:431, punctele 47 și 48; a se vedea de asemenea în acest sens și prin analogie Hotărârea Bank Melli Iran/Consiliul, citată anterior, EU:C:2011:735, punctul 52).
- 57 Motivarea impusă de articolul 296 TFUE, precum și de articolul 24 alineatul (3) din Decizia 2010/413 și de articolul 46 alineatul (3) din Regulamentul nr. 267/2012 trebuie să fie adaptată dispozițiilor în temeiul cărora au fost adoptate măsurile restrictive. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de

împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul destinatarilor sau al altor persoane vizate în mod direct și individual de actul respectiv de a primi explicații. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care caracterul suficient al unei motivări trebuie apreciat nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea Consiliul/Bamba, punctul 53 de mai sus, EU:C:2012:718, punctul 53 și jurisprudența citată).

- 58 În special, un act cauzator de prejudiciu este suficient motivat atunci când intervine într-un context cunoscut de persoana interesată, care îi permite acesteia să înțeleagă semnificația măsurii adoptate în privința sa (a se vedea Hotărârea Consiliul/Bamba, punctul 53 de mai sus, EU:C:2012:718, punctul 54 și jurisprudența citată).
- 59 În speță, din elementele dosarului reiese că actele atacate sunt întemeiate pe motivele următoare:
„Implicată în activități de eludare a sancțiunilor. Acordă sprijin financiar guvernului Iranului.”
- 60 Nu se contestă, astfel cum reiese din punctele 28 și 29 din memoriul în apărare, că Consiliul nu a comunicat niciun motiv suplimentar reclamantei înaintea introducerii prezentei acțiuni, la 26 decembrie 2012.
- 61 La punctul 28 din memoriul în apărare, Consiliul a indicat că „elementul menționat în motivare [citată la punctul 59 de mai sus], și anume «implicarea în activități de eludare a sancțiunilor», corespunde celor două criterii de [inclusiune menționate anterior]”, și anume, pe de o parte, criteriul „sprijinului” acordat proliferării nucleare, „astfel cum s-a indicat la articolul 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul [...] nr. 267/2012 și la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413”, și, pe de altă parte, cel al „asistenței pentru încălcarea măsurilor restrictive sau sustragerea de la acestea” acordate unei persoane sau unei entități al cărei nume este inclus pe o listă de persoane și de entități vizate de măsurile restrictive adoptate împotriva Republicii Islamice Iran, „astfel cum s-a indicat la articolul 23 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul [...] nr. 267/2012 și la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia [2010/413]”.
- 62 În plus, la punctul 29 din memoriul în apărare, Consiliul a indicat că „motivul suplimentar adăugat prin [actele] atacate, și anume că reclamanta «acordă sprijin financiar guvernului Iranului», corespunde criteriului [...] vizat la articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul [...] nr. 267/2012 și la articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413”.
- 63 În această privință, trebuie amintit că articolul 23 alineatul (2) literele (a), (b) și (d) din Regulamentul nr. 267/2012 și articolul 20 alineatul (1) literele (b) și (c) din Decizia 2010/413 definesc criterii alternative de includere a numelui unei persoane sau al unei entități pe listele în litigiu.
- 64 Printre aceste criterii, mai întâi, articolul 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 267/2012 prevede că toate fondurile și resursele economice ale persoanelor, entităților și organismelor care au fost identificate ca participând, fiind asociate în mod direct sau susținând proliferarea nucleară, inclusiv prin implicarea în achiziționarea produselor și tehnologiilor interzise, se îngheață (criteriul sprijinului pentru proliferarea nucleară). În plus, articolul 23 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 267/2012 dispune că toate fondurile persoanelor, entităților sau organismelor care au sprijinit o persoană, o entitate sau un organism al cărui nume este inclus pe o listă cu persoane, entități sau organisme vizate de măsuri restrictive pentru ca acestea să eludeze sau să încalce dispozițiile acestui regulament, ale Deciziei 2010/413 și ale rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite se îngheață (criteriul asistenței pentru eludarea măsurilor restrictive). În sfârșit, articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012 dispune că toate fondurile persoanelor,

entităților și organismelor care au fost recunoscute ca fiind alte persoane, entități și organisme care furnizează sprijin, de exemplu sprijin material, logistic sau financiar, guvernului Iranului și persoanelor și entităților asociate cu acestea se îngheață (criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului).

- 65 În mod similar, pe de o parte, articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 prevede că se îngheață toate fondurile și resursele economice ale persoanelor și entităților care sunt implicate în proliferarea nucleară, inclusiv prin implicarea în achiziția bunurilor, echipamentelor, materialelor și tehnologiei interzise, sau persoanele care au legătură directă cu aceste activități sau care le susțin (criteriul sprijinului pentru proliferarea nucleară). Pe de altă parte, prevede că se îngheață toate fondurile persoanelor și entităților despre care se consideră că au sprijinit o persoană sau o entitate al cărei nume este inclus pe o listă cu persoane sau entități vizate de măsuri restrictive adoptate împotriva Republicii Islamice Iran în ceea ce privește eludarea dispozițiilor aceleiași Decizii nr. 2010/413 sau a Rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (criteriul asistenței pentru eludarea măsurilor restrictive). Pe de altă parte, articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413 prevede în special că se îngheață toate fondurile altor persoane și entități care furnizează sprijin guvernului Iranului (criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului).
- 66 În măsura în care s-a indicat, la punctul 63 de mai sus, că criteriile astfel definite la articolul 23 alineatul (2) literele (a), (b) și (d) din Regulamentul nr. 267/2012 și la articolul 20 alineatul (1) literele (b) și (c) din Decizia 2010/413 erau alternative, se impune, mai întâi, să se precizeze în ce măsură, în aceste dispoziții, criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului se distinge de criteriul sprijinului pentru proliferarea nucleară. În această privință, este necesar să se amintească că acest din urmă criteriu implică stabilirea existenței unei legături, directe sau indirecte, între activitățile persoanei sau ale entității vizate și proliferarea nucleară. Criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului, care extinde domeniul de aplicare al măsurilor restrictive pentru a intensifica presiunile exercitate asupra Republicii Islamice Iran, se referă, în ceea ce îl privește, la orice activitate a persoanei sau a entității vizate care, chiar independent de orice legătură, directă sau indirectă, stabilită cu proliferarea nucleară, poate, având în vedere importanța sa cantitativă sau calitativă, favoriza proliferarea amintită, furnizând guvernului Iranului un sprijin, sub formă de resurse sau de facilități de ordin material, financiar sau logistic, care să îi permită continuarea acesteia. Existența unei legături între furnizarea unui asemenea sprijin guvernului Iranului și continuarea activităților de proliferare nucleară este astfel prezumată de reglementarea aplicabilă, care urmărește să priveze guvernul Iranului de resursele sale de venituri, pentru a-l constrânge să înceteze dezvoltarea programului său de proliferare nucleară, în lipsa unor resurse financiare suficiente.
- 67 Este necesar să se amintească în continuare că, în plus față de indicarea temeiului juridic al măsurii adoptate, obligația de motivare ce incumbă Consiliului privește chiar împrejurările care permit să se considere că unul sau altul dintre criteriile de includere este îndeplinit în cazul persoanelor respective (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, T-390/08, Rep., EU:T:2009:401, punctul 83).
- 68 În sfârșit, trebuie amintit că omisiunea de a indica o anumită dispoziție nu poate să constituie un viciu substanțial atunci când temeiul juridic al unui act poate fi determinat cu ajutorul altor elemente ale acestuia. Cu toate acestea, o astfel de referire explicită este indispensabilă atunci când, în lipsa acesteia, părțile interesate și instanța Uniunii rămân în incertitudine cu privire la temeiul juridic precis (a se vedea Hotărârea Comisia/Consiliul, 45/86, Rec. EU:C:1987:163, punctul 9).
- 69 Prin urmare, este necesar să se examineze dacă motivarea actelor atacate conține referiri explicite la cele trei criterii menționate la punctele 64 și 65 de mai sus sau, cel puțin, la unul sau la altul dintre acestea și dacă, eventual, această motivare poate fi considerată suficientă pentru a permite reclamantei să verifice temeinicia actelor atacate, să se apere în fața Tribunalului, iar acestuia din urmă să își exercite controlul.

- 70 Motivele menționate la punctul 59 de mai sus nu indică în mod expres căror criterii, enunțate la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 267/2012 și la articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413, le sunt circumscrise. Cu toate acestea, în măsura în care se referă la „activități de eludare a sancțiunilor”, acestea pot fi interpretate cu ușurință ca circumscriindu-se criteriului asistenței pentru eludarea măsurilor restrictive. În plus, după cum observă în mod întemeiat Consiliul, referirea, în chiar cuprinsul acestor motive, la faptul că reclamanta „acordă sprijin financiar guvernului Iranului” corespunde criteriului sprijinului acordat guvernului Iranului, care, astfel cum s-a constatat la punctul 66 de mai sus, este un criteriu autonom în raport cu cel al sprijinului pentru proliferarea nucleară.
- 71 În schimb, în lipsa unui element care să se refere la un eventual „sprijin” acordat de reclamantă pentru proliferarea nucleară sau la o eventuală „implicare” a acesteia în achiziționarea produselor și a tehnologiilor interzise, motivele enunțate la punctul 59 de mai sus nu pot fi circumscrise, astfel cum susține Consiliul, criteriului sprijinului pentru proliferarea nucleară.
- 72 La punctele 26-28 din memoriul în apărare, Consiliul susține desigur că „sprijinul” adus de reclamantă pentru proliferarea nucleară sau pentru achiziția de bunuri, de echipamente, de materiale și de tehnologie interzisă ar rezulta „în mod necesar” din „funcția de «bancher al autorităților publice iraniene» pe care o îndeplinește”, în măsura în care „furnizează servicii bancare ministerelor iraniene și altor entități controlate de guvern, inclusiv cele care participă [la proliferarea nucleară]” și „a participat în mod necesar la [unele] achiziții [de materiale și echipamente necesare în vederea proliferării respective]” și la „exportul ilegal de armamente și de alte materiale din Iran către alte «state-paria» [care permit finanțarea unor asemenea achiziții]”.
- 73 În această privință, este necesar să se arate că Consiliul se referă, în practică, la elemente care implică un anumit grad de afiliere a activităților reclamantei la activitățile nucleare ale Republicii Islamice Iran, care nu se deduc în mod evident din motivele enunțate la punctul 59 de mai sus și care, prin urmare, nu pot fi luate în considerare pentru a determina cărui criteriu de includere trebuie să îi fie circumscrise motivele menționate.
- 74 Având în vedere observațiile care precedă, este necesar să se constate că caracterul suficient al motivării actelor atacate poate fi apreciat doar în ceea ce privește criteriul asistenței pentru eludarea măsurilor restrictive și cel al sprijinului acordat guvernului Iranului, la care Consiliul se referă în mod implicit, însă necesar, în actele menționate.
- 75 În măsura în care actele atacate se întemeiază pe criteriul asistenței pentru eludarea măsurilor restrictive și în condițiile în care în actele menționate s-a observat că reclamanta a fost „implicată în activități de eludare a sancțiunilor”, motivarea lor este insuficientă, în sensul că nu îi permite reclamantei și Tribunalului să înțeleagă împrejurările care au determinat Consiliul să considere că acest criteriu era îndeplinit în cazul reclamantei și, prin urmare, să adopte actele respective. Această motivare apare, astfel, ca o simplă reluare a criteriului însuși. Ea nu conține niciun element care să specifice motivele pentru care acest criteriu este aplicabil reclamantei. Astfel, motivarea respectivă nu precizează nicidecum numele persoanelor, al entităților sau al organismelor care figurează pe o listă ce impune măsuri restrictive cărora reclamanta le-ar fi acordat asistență pentru eludarea sancțiunilor, momentul și împrejurările acestei asistențe, precum și modalitățile acesteia. Consiliul nu se referă la nicio operațiune identificabilă și nici la vreo asistență specială. În lipsa oricărei alte precizări, această motivare este insuficientă pentru a permite reclamantei să verifice, în raport cu criteriul asistenței pentru eludarea măsurilor restrictive, temeinicia actelor atacate, să se apere în fața Tribunalului, iar acestuia din urmă să își exercite controlul (a se vedea în acest sens Hotărârea Central Bank of Iran/Consiliul, punctul 27 de mai sus, EU:T:2014:777, punctul 91).
- 76 În înscrisurile prezentate, Consiliul a invocat desigur o motivare implicită a actelor atacate în această privință, arătând că „asistența pentru încălcarea sau sustragerea de la măsurile restrictive” acordată de reclamantă rezulta „în mod necesar” din „funcția de «bancher al autorităților publice iraniene» pe care

o îndeplinește [aceasta din urmă]”. În opinia sa, în cadrul funcției respective, reclamanta a „furnizat [...] servicii bancare ministerelor iraniene și altor entități controlate de guvern, inclusiv cele care [participau la proliferarea nucleară]”.

- 77 În această privință, trebuie totuși să se arate că o motivare poate fi implicită, cu condiția de a permite persoanelor interesate să cunoască motivele pentru care au fost luate măsurile în discuție, iar instanței competente să dispună de elemente suficiente pentru a exercita controlul (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 ianuarie 2004, Aalborg Portland și alții/Comisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P și C-219/00 P, Rec., EU:C:2004:6, punctul 372 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 8 februarie 2007, Groupe Danone/Comisia, C-3/06 P, Rep., EU:C:2007:88, punctul 46 și jurisprudența citată). De asemenea, pot fi luate în considerare motive neexplicite atunci când acestea prezintă un caracter evident, atât pentru persoanele în cauză, cât și pentru instanța competentă.
- 78 Or, nu este evident în speță că, în calitatea sa de bancă centrală a Republicii Islamice Iran, reclamanta a acordat în mod necesar asistență unor persoane sau entități care ar fi implicate în guvernul Iranului sau ar fi controlate de acesta și ale căror nume ar fi fost incluse pe listele persoanelor și entităților vizate de măsuri restrictive adoptate împotriva Republicii Islamice Iran, pentru încălcarea sau sustragerea de la măsurile restrictive menționate, prin furnizarea de servicii bancare, precum punerea la dispoziție de fonduri. Astfel, deși este evident că, prin funcțiile și puterile sale, în calitate de bancă centrală a Republicii Islamice Iran, reclamanta furnizează, în general, sprijin financiar guvernului Iranului (a se vedea punctul 108 de mai jos), din aceasta nu rezultă în mod necesar că ea furnizează în mod specific un asemenea sprijin unor persoane sau unor entități care sunt implicate în acest guvern sau sunt controlate de acesta, inclusiv cele ale căror nume ar fi fost incluse pe listele persoanelor și entităților vizate de măsuri restrictive adoptate împotriva Republicii Islamice Iran.
- 79 Prin urmare, motivarea implicită invocată de Consiliu nu poate fi luată în considerare pentru a compensa insuficiența motivării explicite în ceea ce privește criteriul asistenței pentru eludarea măsurilor restrictive.
- 80 În măsura în care actele atacate se întemeiază pe criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului, este necesar să se stabilească, în conformitate cu interpretarea acestui criteriu expusă la punctul 66 de mai sus, dacă Consiliul s-a referit la activități ale reclamantei care, deși nu au ca atare nicio legătură directă sau indirectă cu proliferarea nucleară, pot totuși favoriza dezvoltarea acesteia, furnizând guvernului Iranului resurse sau facilități care să îi permită să o continue.
- 81 Deși, în ceea ce privește criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului, Consiliul era astfel obligat să precizeze și să specifice resursele sau facilitățile pe care reclamanta le-ar fi furnizat guvernului menționat, el nu era obligat în schimb, contrar a ceea ce susține reclamanta, să motiveze actele atacate în ceea ce privește o eventuală utilizare a acestor resurse sau a acestor facilități de către acest guvern în vederea continuării proliferării nucleare.
- 82 În speță, Consiliul s-a referit în mod expres la un „sprijin financiar acordat guvernului Iranului” și a arătat, la punctul 29 din memoriul în apărare, că „[a]cest motiv nu a[vea] nevoie să fie susținut mai mult întrucât se înțelege[a] de la sine că reclamanta, în calitatea sa de bancher al guvernului Iranului, acord[a] sprijin financiar aceluiași guvern”.
- 83 Desigur, în motivarea actelor atacate, în ceea ce privește criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului, Consiliul nu a făcut trimitere în mod expres la serviciile financiare pe care reclamanta le furnizează guvernului Iranului, ca bancă centrală a Republicii Islamice Iran.
- 84 Cu toate acestea, în speță, reclamanta era în măsură să înțeleagă că Consiliul se referea la serviciile financiare pe care ea le furniza, ca bancă centrală a Republicii Islamice Iran, guvernului Iranului. Reiese de altfel din înscrisurile sale că a înțeles aceasta. Astfel, la punctul 23 din cererea introductivă, reclamanta observă, întemeindu-se pe mărturia doamnei R., că „[g]uvernul [Iranului] este unul dintre

clienții [săi]”, însă precizează, în această privință, că „[a]proape toate băncile centrale acționează ca bancher al guvernului și [că] doar în acest sens [acestea] furnizează «sprijin financiar» sau mai exact servicii financiare guvernului”. Prin urmare, reclamanta s-a apărut în esență prin faptul că a arătat, precum în scrisoarea din 7 octombrie 2012 (punctul 14 de mai sus), că nu a furnizat sprijin financiar niciunei instituții (inclusiv guvernului Iranului), pentru finanțarea activităților de proliferare nucleară.

- 85 Faptul că Consiliul nu a precizat, în speță, funcțiile și puterile reclamantei, ca bancă centrală a Republicii Islamice Iran, nu este determinant, în măsura în care acestea sunt stabilite prin dispozițiile legislative accesibile în mod public care, prin urmare, pot fi prezumate ca fiind cunoscute de toți. Astfel, părțile nu contestă că funcțiile și puterile reclamantei, în calitatea sa de bancă centrală a Republicii Islamice Iran, sunt definite în capitolul 2 din partea a II-a a Legii monetare și financiare a Republicii Islamice Iran, aprobată la 9 iulie 1972, în special la articolele 12 și 13 din legea menționată. Prin urmare, se poate considera că motivarea actelor atacate întemeiată pe aceea că reclamanta „acordă sprijin financiar guvernului Iranului” trimite, în mod implicit, dar necesar, la funcțiile și la puterile reclamantei, ca bancă centrală a Republicii Islamice Iran, astfel cum acestea sunt definite în capitolul 2 din partea a II-a a acestei legi, în special la articolele 12 și 13 din aceeași lege.
- 86 În acest sens, în contextul speței, Consiliul nu era obligat să furnizeze o motivare explicită cu privire la serviciile financiare și, astfel, la resursele sau la facilitățile financiare pe care reclamanta le-ar fi furnizat guvernului Iranului, ca bancă centrală a Republicii Islamice Iran.
- 87 Pentru acest motiv, actele atacate pot fi considerate ca fiind suficient motivate, din perspectiva cerințelor jurisprudenței, în ceea ce privește criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului.
- 88 În măsura în care motivele întemeiate pe sprijinul financiar oferit guvernului Iranului furnizează actelor atacate o motivare autonomă și suficientă și în care, prin urmare, insuficiența celorlalte motive invocate în susținerea aceluiași acte nu poate conduce la anularea lor, este necesar să se respingă al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.
- 89 Rezultă însă din cele ce precedă că doar motivele întemeiate pe un sprijin financiar acordat guvernului Iranului, în măsura în care furnizează actelor atacate o motivare autonomă și suficientă, pot fi luate în considerare în examinarea celorlalte motive ale prezentei acțiuni, și anume, în primul rând, al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului respectării dreptului la apărare și a dreptului la un control jurisdicțional efectiv, în al doilea rând, primul motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere, și, în al treilea rând, al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului respectării dreptului la apărare și a dreptului la un control jurisdicțional efectiv

- 90 Reclamanta impută Consiliului faptul că a încălcat, la adoptarea actelor atacate, principiul respectării dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, astfel cum sunt interpretate de jurisprudență, prin faptul că nu i-a comunicat elementele de probă care ar fi justificat actele atacate și prin faptul că nu i-a dat posibilitatea de a-și susține în mod util punctul de vedere asupra elementelor respective. În speță, niciun element de probă privind susținerea actelor atacate nu i-ar fi fost comunicat în prealabil adoptării actelor menționate sau chiar doar de la adoptarea acestora, iar aceasta chiar dacă a formulat mai multe cereri în acest sens, în special în scrisoarea din 28 noiembrie 2012 (punctul 17 de mai sus). Faptul că Consiliul a dat curs unei propuneri de includere a numelui său pe listele în litigiu, transmisă de un stat membru, nu ar schimba faptul că ar fi trebuit să se asigure de temeinicia acestei propuneri, eventual solicitând statului membru în cauză să îi prezinte elementele de probă și informațiile care o justifică. În orice caz, Consiliul nu ar putea încerca să remedieze această lipsă de comunicare a elementelor de probă în cadrul prezentei proceduri fără a aduce atingere dreptului său la protecție jurisdicțională efectivă. Din nota de transmitere a Consiliului desemnată cu numărul

17576/12 ar reieși că acesta nu ar fi adoptat actele atacate pe baza unor elemente care să ateste implicarea sa în proliferarea nucleară sau în eludarea sancțiunilor, ci doar pentru motivul, nelegal, că includerea numelui său pe listele în litigiu „ar putea intensifica substanțial presiunea diplomatică exercitată în prezent împotriva Iranului”. Pe de altă parte, Consiliul ar fi omis să procedeze la ascultarea acesteia și să țină cont de datele factuale pe care i le-ar fi comunicat.

- 91 Consiliul se opune argumentelor reclamantei și solicită respingerea celui de al treilea motiv pentru considerentul că, presupunând că reclamanta beneficiază de dreptul la apărare, acesta a fost respectat în speță, în condițiile în care a fost informată cu privire la actele atacate, i s-au comunicat suficiente informații și elemente pentru a putea înțelege motivele actelor menționate și a avut, în plus, posibilitatea de a-și susține observațiile cu privire la acestea. În măsura în care reclamanta îi reproșează că nu a verificat temeinicia actelor atacate, adoptate la propunerea unui stat membru, ar fi vorba despre o obiecție care s-ar raporta la încălcarea unei alte obligații decât cea invocată în prezentul motiv și care ar trebui, prin urmare, să fie înlăturată ca fiind inoperantă.
- 92 Trebuie amintit că dreptul fundamental la respectarea dreptului la apărare în cursul unei proceduri care precedă adoptarea de măsuri restrictive este expres consacrat la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, căreia articolul 6 alineatul (1) TUE îi recunoaște aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor (a se vedea Hotărârea Makhlouf/Consiliul, punctul 56 de mai sus, EU:T:2013:431, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 93 Principiul respectării dreptului la apărare impune, pe de o parte, ca elementele incriminatoare imputate persoanei sau entității interesate care reprezintă temeiul actului cauzator de prejudiciu să îi fie comunicate acesteia și, pe de altă parte, ca persoanei sau entității interesate să i se dea posibilitatea să își prezinte în mod util punctul de vedere cu privire la aceste elemente (a se vedea prin analogie Hotărârea din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Consiliul, T-228/02, EU:T:2006:384, punctul 93).
- 94 În cadrul adoptării unei decizii prin care numele unei persoane sau al unei entități este menținut pe o listă cu persoane sau entități vizate de măsuri restrictive, Consiliul trebuie să respecte dreptul de a fi ascultat în prealabil al acestei persoane sau al acestei entități atunci când reține în privința sa, în decizia privind menținerea includerii numelui său pe listă, noi elemente, și anume elemente care nu figurau în decizia inițială de includere a numelui său pe această listă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2011, France/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Rep., EU:C:2011:853, punctul 62, și Hotărârea Makhlouf/Consiliul, punctul 56 de mai sus, EU:T:2013:431, punctele 42 și 43).
- 95 În speță, la 2 august 2012, Consiliul a comunicat individual reclamantei motivarea actelor atacate întemeiată pe faptul că aceasta „acord[a] sprijin financiar guvernului Iranului”. Prin prisma acestei motivări, care a fost reținută de Consiliu, iar nu a celei care figurează în nota de transmitere a Consiliului desemnată sub numărul 17576/12, nepreluată în actele atacate, trebuie apreciată legalitatea acestora din urmă.
- 96 Din cuprinsul punctului 87 de mai sus rezultă că această motivare putea fi considerată suficientă, din perspectiva cerințelor jurisprudenței, în ceea ce privește criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului.
- 97 Pe de altă parte, nu era nevoie, în speță, ca Consiliul să comunice reclamantei mijloacele de probă scrise pe care se întemeia această motivare, în măsura în care aceste înscrisuri, care aveau ca obiect serviciile financiare furnizate în mod precis de reclamantă guvernului Iranului, ca bancă centrală a Republicii Islamice Iran, puteau fi prezumate ca fiind cunoscute de toți și incluse în mod implicit în motivarea actelor atacate în ceea ce privește criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului (a se vedea punctul 85 de mai sus). Cu alte cuvinte, nu era nevoie ca Consiliul să furnizeze reclamantei textele înseși care precizau funcțiile și puterile acesteia din urmă, ca bancă centrală a Republicii Islamice Iran.

- 98 Reclamanta a putut contesta această motivare și elementele care stăteau la baza sa chiar înainte de adoptarea actelor atacate. În scrisoarea din 7 octombrie 2012, ea a contestat astfel că a furnizat sprijin financiar vreunei instituții (inclusiv guvernul Iranului) pentru finanțarea proliferării nucleare. În plus, ea a putut să își exercite în mod efectiv dreptul la o cale de atac obiectând, în cadrul prezentei acțiuni, că „nu susține[a] din punct de vedere financiar guvernul mai mult ca oricare altă bancă centrală din lume” și că „acord[a] încă și mai puțin tipul de sprijin vizat prin actele atacate, și anume sprijin pentru activitățile de proliferare nucleară”.
- 99 Prin urmare, dreptul la apărare al reclamantei, precum și dreptul acesteia la un control jurisdicțional efectiv au fost respectate cu ocazia adoptării actelor atacate.
- 100 În consecință, este necesar să se respingă al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului respectării dreptului la apărare și a dreptului la un control jurisdicțional efectiv.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere

- 101 Reclamanta susține că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere prin menținerea, după reexaminare, a numelui său pe listele în litigiu, fără ca ea să îndeplinească criteriile materiale care, în conformitate cu articolul 20 din Decizia 2010/413 și cu articolul 23 din Regulamentul nr. 267/2012, permit includerea numelui său pe listele respective. În lipsă de precizări în actele atacate, ar fi imposibil să se cunoască cărui criteriu, enunțat în aceste dispoziții, i s-ar circumscrie motivele potrivit cărora ar fi „acord[at] sprijin financiar guvernului Iranului”. Aceasta ar constitui un obstacol considerabil în calea exercitării dreptului său la o cale de atac și ar plasa-o, din acest punct de vedere, într-o situație nesatisfăcătoare și inadecvată. În orice caz, Consiliul ar fi săvârșit o eroare de apreciere atunci când a considerat că criteriul enunțat la articolul 20 alineatul (1) litera (c) din decizia menționată și la articolul 23 alineatul (2) litera (d) din regulamentul menționat, și anume cel al sprijinului acordat guvernului Iranului, era îndeplinit în speță. Din nota de transmitere a Consiliului desemnată sub numărul 17576/12, anexată la scrisoarea din 10 decembrie 2012, ar reieși că adevăratele motive ale actelor atacate ar fi fost că includerea numelui său pe listele în litigiu „[ar putea] intensifica substanțial presiunea diplomatică exercitată în prezent asupra Iranului”. Nimic nu ar indica faptul că, la momentul la care a adoptat actele atacate, Consiliul ar fi ținut seama de motivul potrivit căruia aceasta ar fi furnizat sprijin guvernului Iranului, astfel încât, conform jurisprudenței, acest motiv ar fi lipsit de relevanță pentru justificarea actelor menționate. În orice caz, simpla afirmație potrivit căreia ar furniza anumite servicii guvernului, fără proba unei eventuale legături între aceste servicii și proliferarea nucleară, ar fi insuficientă pentru a justifica actele atacate, conform jurisprudenței.
- 102 Consiliul se opune argumentelor reclamantei și solicită respingerea primului motiv, pentru considerentul că nu a săvârșit nicio eroare de apreciere, întrucât criteriile de fond, prevăzute la articolul 20 alineatul (1) literele (b) și (c) din Decizia 2010/413 și la articolul 23 alineatul (2) literele (a), (b) și (d) din Regulamentul nr. 267/2012, erau îndeplinite în cazul reclamantei. Motivul suplimentar care a fost adăugat prin actele atacate, și anume că reclamanta „acordă sprijin financiar guvernului Iranului”, ar corespunde criteriului, enunțat la articolul 20 alineatul (1) litera (c) din decizia menționată și la articolul 23 alineatul (2) litera (d) din regulamentul menționat, întemeiat pe sprijinul acordat guvernului Iranului. Acest motiv nu ar avea nevoie să fie susținut în măsura în care ar fi evident că reclamanta, ca bancă a guvernului Iranului, ar acorda acestuia sprijin financiar. Acest motiv ar trebui să fie luat în considerare întrucât ar fi fost menționat în mod expres în actele atacate.
- 103 Astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 89 și 95 de mai sus, în cadrul analizei prezentului motiv, este necesar să se aprecieze legalitatea actelor menționate și, în cadrul primului motiv, să se stabilească dacă aceste acte sunt viciate de o eroare de apreciere privind aplicabilitatea criteriului, enunțat la articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413 și la articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul

nr. 267/2012, privind sprijinul acordat guvernului Iranului prin prisma motivării actelor atacate întemeiate pe împrejurarea că reclamanta „acord[a] sprijin financiar guvernului Iranului”, iar nu a celei care figurează în nota de transmitere a Consiliului desemnată sub numărul 17576/12.

104 Pentru motivele indicate la punctul 85 de mai sus, se poate ține seama, în vederea aprecierii temeiniciei acestei motivări, de funcțiile și de puterile reclamantei, în calitate de bancă centrală a Republicii Islamice Iran, astfel cum sunt definite în capitolul 2 din partea a II-a Legii monetare și financiare a Republicii Islamice Iran, consacrat „funcțiilor și puterilor” „Bank Markazi Iran”, în special la articolele 12 și 13 din legea menționată.

105 Din articolul 12 din Legea monetară și financiară a Republicii Islamice Iran reiese că:

„Bank Markazi Iran, ca bancă a guvernului, îndeplinește următoarele funcții:

- a) ținerea contabilității ministerelor, a organismelor guvernamentale, a organismelor afiliate guvernului, a societăților de stat și a municipalităților, precum și a organizațiilor în care peste jumătate din capital este deținută de ministere, organisme guvernamentale, organisme afiliate guvernului, societăți de stat sau municipalități, precum și gestiunea tuturor tranzacțiilor bancare ale acestora din Iran și din străinătate;
- b) vânzarea oricărui tip de obligațiuni de stat și de bonuri de trezorerie, rambursarea principalului și plata dobânzilor aferente ca reprezentant al guvernului, cu dreptul de a transmite o asemenea putere de reprezentare unor persoane fizice sau altor organizații;

[...]

- e) încheierea de convenții de plăți în scopul executării acordurilor monetare, financiare, comerciale sau de tranzit încheiate între guvern și țări străine.”

106 Articolul 13 din Legea monetară și financiară a Republicii Islamice Iran prevede, în plus:

„Bank Markazi Iran este investită cu următoarele puteri:

1. acordarea de împrumuturi și de credite ministerelor și organizațiilor guvernamentale, sub rezerva autorizării legale;
2. garantarea angajamentelor asumate de guvern, de ministere și de organizații guvernamentale, sub rezerva autorizării legale;
3. acordarea de împrumuturi și de credite și garantarea împrumuturilor și creditelor, societăților de stat și municipalităților, precum și organismelor afiliate guvernului sau municipalităților în schimbul unor garanții adecvate;

[...]

5. cumpărarea și vânzarea de bonuri de trezorerie și de obligațiuni de stat, precum și de obligațiuni emise de guverne străine sau de organizații financiare internaționale acreditate [...]

107 Din aceste dispoziții reiese că reclamanta are îndeosebi drept funcție ținerea contabilității guvernului Iranului, executarea sau încheierea de tranzacții financiare în numele acestuia, furnizarea în beneficiul acestuia de împrumuturi sau de credite, garantarea angajamentelor sale și cumpărarea sau vânzarea obligațiunilor pe care le emite.

- 108 Prin funcțiile și puterile sale ca bancă centrală a Republicii Islamice Iran, astfel cum sunt definite în capitolul 2 din partea a II-a a Legii monetare și financiare a Republicii Islamice Iran și în special la articolele 12 și 13 din legea menționată, este evident că reclamanta furnizează guvernului Iranului servicii financiare care, având în vedere importanța lor cantitativă și calitativă, pot favoriza proliferarea nucleară, furnizând acestui guvern un sprijin, sub formă de resurse sau de facilități de ordin material, financiar și logistic, care îi permite să continue proliferarea respectivă.
- 109 Desigur, reclamanta a afirmat, pentru prima dată în cadrul ședinței, că puterile sale de a acorda împrumuturi și credite sau de a furniza garanții guvernului sunt supuse unor condiții, precum obținerea unei autorizații legale, care nu au fost îndeplinite niciodată în perioada în cauză, astfel încât nu a pus în aplicare puterile respective și nici nu a furnizat, în practică, nicio resursă și nicio facilitate financiară guvernului Iranului. Cu toate acestea, revine reclamantei, care formulează astfel o apărare în scopul relativizării efectelor puterilor care îi sunt conferite prin lege, sarcina de a dovedi faptele care vin să susțină această apărare. Or, în speță, reclamanta nu a furnizat o asemenea probă. În orice caz, apărarea formulată de reclamantă nu se aplică tuturor serviciilor financiare furnizate de aceasta guvernului Iranului, ca bancă centrală a Republicii Islamice Iran, precum ținerea contabilității, executarea și încheierea tranzacțiilor financiare sau cumpărarea și vânzarea obligațiunilor. De altfel, deși reclamanta a contestat că a pus la dispoziția guvernului Iranului propriile resurse financiare, ea a admis totuși că i-a furnizat servicii financiare, în același mod în care orice bancă centrală a unui stat furnizează asemenea servicii guvernului statului respectiv. Or, având în vedere importanța lor cantitativă și calitativă, aceste servicii pot furniza guvernului Iranului un sprijin care îi permite să continue proliferarea nucleară.
- 110 Astfel, Consiliul era îndrituit să concluzioneze că reclamanta „acord[a] sprijin financiar guvernului Iranului”, așa încât criteriul enunțat la articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413 și la articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012, al sprijinului acordat guvernului Iranului, astfel cum este interpretat la punctul 66 de mai sus, era în speță îndeplinit.
- 111 În consecință, este necesar să se respingă primul motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei, în special dreptul la protecția proprietății și a reputației sale

- 112 Reclamanta impută Consiliului încălcarea, prin actele atacate, a dreptului său de proprietate și a dreptului său la respectarea reputației, precum și a principiului proporționalității, în măsura în care, în orice caz, actele atacate au adus bunurilor și reputației sale o atingere nenecesară și disproporționată. În speță, actele atacate ar avea repercusiuni considerabile asupra bunurilor și a reputației sale, precum și, întrucât în speță este vorba despre activitățile sale ca bancă centrală a Republicii Islamice Iran, asupra întregului popor iranian, după cum atestă mărturia doamnei R. Astfel, ele ar fi fost adoptate în contradicție cu declarațiile publice ale Uniunii care ar indica că măsurile restrictive nu ar viza poporul iranian. Actele atacate nu s-ar întemeia pe proba unei legături existente între ea și proliferarea nucleară, ci doar pe împrejurarea că includerea numelui său pe listele în litigiu „ar putea intensifica substanțial presiunea diplomatică exercitată în prezent împotriva Iranului”. Un asemenea motiv ar fi prea general și nu ar corespunde obiectivului declarat al reglementării Uniunii prin care se instituie măsuri restrictive împotriva Republicii Islamice Iran, și anume combaterea proliferării nucleare și în special prevenirea finanțării sale. Actele atacate s-ar întemeia pe un motiv prea general și vag pentru a putea fi contestat în mod eficient. Reclamanta nu ar dispune prin urmare de niciun mijloc util pentru a obține înlăturarea numelui său de pe listele în litigiu. În consecință, actele atacate ar încălca de asemenea principiile securității juridice și previzibilității.
- 113 Consiliul se opune argumentelor reclamantei și solicită respingerea celui de al patrulea motiv ca fiind neîntemeiat. Restricția adusă libertăților și drepturilor fundamentale ale reclamantei ar fi justificată de obiectivul legitim de a pune capăt proliferării nucleare și finanțării sale, care ține el însuși de

obiectivul general al menținerii păcii și securității internaționale, deja recunoscut de Tribunal ca fiind un obiectiv de interes public urmărit de Uniune. Actele atacate nu s-ar aplica decât unei mici părți din fondurile reclamantei, care ar fi situate în marea lor majoritate în Iran sau în state terțe față de Uniune. În plus, articolul 20 alineatele (3)-(4a), (6) și (7) din Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificat prin Decizia 2012/35, iar ulterior prin Decizia 2012/635, și articolele 24-27 și 28 din Regulamentul nr. 267/2012 ar prevedea deblocarea fondurilor înghețate pentru a face față anumitor cheltuieli. Aceste derogări, care ar viza-o în mod specific, pentru unele dintre ele, pe reclamantă, ar atenua în mod substanțial efectul sancțiunilor adoptate împotriva acesteia.

- 114 În temeiul principiului proporționalității, care face parte dintre principiile generale ale dreptului Uniunii, legalitatea interzicerii unei activități economice este subordonată condiției ca măsurile de interdicție să fie adecvate și necesare realizării obiectivelor urmărite în mod legitim prin reglementarea în cauză, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare și că inconveniente cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea Hotărârea Bank Melli Iran/Consiliul, punctul 49 de mai sus, EU:T:2013:397, punctul 179 și jurisprudența citată).
- 115 În plus, din jurisprudență reiese că drepturile fundamentale invocate de reclamantă, și anume dreptul de proprietate și dreptul la reputație, nu sunt prerogative absolute și că exercitarea lor poate face obiectul unor restricții justificate de obiective de interes general urmărite de Uniune. Astfel, orice măsură restrictivă economică sau financiară presupune, prin definiție, consecințe care afectează dreptul de proprietate și reputația persoanei sau entității pe care o vizează, cauzându-i astfel acesteia prejudicii. Importanța obiectivelor urmărite de măsurile restrictive în cauză este însă de natură să justifice consecințele negative, chiar considerabile, pentru persoanele sau entitățile respective (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2009, Melli Bank/Consiliul, T-246/08 și T-332/08, Rep., EU:T:2009:266, punctul 111 și jurisprudența citată).
- 116 În speță, din cuprinsul punctelor 88, 100 și 110 de mai sus reiese că, în măsura în care actele atacate se întemeiază pe criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului, acestea nu sunt afectate de nicio încălcare a formelor substanțiale și de nicio eroare de apreciere, care să justifice anularea lor.
- 117 În continuare, din cuprinsul punctului 66 de mai sus reiese că actele atacate, în măsura în care se întemeiază pe criteriul sprijinului acordat guvernului Iranului, sunt justificate de un obiectiv de interes general care constă în privarea guvernului Iranului de toate resursele sau facilitățile financiare care îi permit să continue proliferarea nucleară, iar aceasta independent de aspectul dacă persoanele sau entitățile care îi furnizează aceste resurse sau aceste facilități sprijină ele înseși această proliferare.
- 118 În sfârșit, în ceea ce privește prejudiciul cauzat reclamantei, este desigur adevărat că dreptul de proprietate al acesteia este restrâns într-o măsură considerabilă prin actele atacate, în condițiile în care nu poate să dispună îndeosebi de fondurile ce îi aparțin care sunt situate pe teritoriul Uniunii sau care sunt deținute de resortisanți ai statelor membre ale Uniunii sau să transfere în Uniune fonduri care îi aparțin, decât în temeiul unor autorizații speciale. De asemenea, actele atacate aduc o atingere serioasă reputației reclamantei, având în vedere faptul că măsurile restrictive care o vizează pot suscita o anumită neîncredere sau temere a partenerilor și a clienților săi în privința sa.
- 119 Cu toate acestea, inconveniente cauzate reclamantei prin actele atacate nu sunt disproporționate în raport cu importanța obiectivului de menținere a păcii și a securității internaționale urmărit de acestea. Aceasta cu atât mai mult cu cât, în speță, mai întâi actele atacate nu privesc decât o parte din activele reclamantei. Apoi, articolul 20 alineatele (3)-(4a), (6) și (7) din Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificat prin Decizia 2012/35, iar ulterior prin Decizia 2012/635, și articolele 24-27 și 28 din Regulamentul nr. 267/2012 prevăd deblocarea fondurilor reclamantei pentru ca aceasta să poată face față anumitor cheltuieli, în special cele care sunt considerate esențiale, sau pentru ca aceasta să poată aduce instituțiilor financiare sau de credit lichidități în vederea finanțării schimburilor comerciale sau pentru a putea fi onorate anumite contracte comerciale speciale. În sfârșit, trebuie remarcat că

Consiliul nu susține că reclamanta este implicată ea însăși în proliferarea nucleară. În consecință, ea nu este asociată personal cu comportamente care prezintă un risc pentru pacea și pentru securitatea internațională, gradul de neîncredere suscitată în privința sa fiind, ca urmare a acestui fapt, mai redus.

120 În aceste împrejurări, este necesar să se respingă al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei, în special dreptul la protecția proprietății și a reputației sale.

121 Prin urmare, este necesar să se respingă acțiunea.

Cu privire la cheltuielile de judecată

122 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Consiliului.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Obligă Central Bank of Iran la plata cheltuielilor de judecată.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 martie 2015.

Semnături